

Vaccinarea împotriva hepatitei B la nou-nascut

Vaccinarea este o metodă de imunizare activă profilactică împotriva unor boli prin administrarea unui vaccin. Vaccinurile sunt produse biologice care determină raspunsul imun împotriva unor boli. Vaccinul conține bacterii cu virulență atenuată sau omorâte, toxine modificate (anatoxine) sau virusuri inactivate.

Vaccinarea împotriva hepatitei B

Introducerea vaccinării împotriva hepatitei B la naștere a contribuit la scăderea dramatică a numărului de infecții acute cu virus hepatic B și a incidenței complicațiilor hepatitei cu virus B (hepatita cronică activă, ciroza, cancerul hepatic).

Hepatita virală B este o boală infecto-contagioasă acută amenințătoare de viață, produsă de virusul hepatic B, care determină adesea boala hepatică cronică cu risc crescut pentru ciroză și cancer hepatic. Din aceste motive, OMS (Organizația Mondială a Sănătății) consideră hepatita B o problemă majoră de sănătate publică. Se estimează că există în lume peste 2 miliarde de persoane infectate cu virusul hepatitei B și peste 350 de milioane de persoane cu infecție hepatică cronică secundară acestei infecții.

Vaccinul împotriva hepatitei B este disponibil din 1982 și are o eficacitate de 95% pentru prevenirea hepatitei B și a consecințelor cronice ale acesteia. De asemenea, vaccinul împotriva hepatitei B este considerat de OMS primul vaccin împotriva cancerului din lume. Vaccinul împotriva hepatitei B deține un record impresionant de siguranță și eficiență. Din 1982 au fost administrate până în 2012 peste 1 miliard de doze de vaccin împotriva hepatitei B în întreaga lume. În multe din țările în care 8-15% din copii dezvoltă hepatita cronică B, vaccinarea a redus incidența infecției cronice la sub 1% la copiii vaccinați.

În 2010 peste 179 de țări din întreaga lume aveau inclusă în schema națională de vaccinare și vaccinul împotriva hepatitei B (față de 31 de țări în anul 1992) ca urmare a recomandării OMS de vaccinare globală împotriva hepatitei B.

Vaccinul împotriva hepatitei B este principala metodă de prevenție a hepatitei B iar OMS recomandă vaccinarea tuturor copiilor cu acest vaccin. În țările în care rata de transmitere a virusului hepatic B de la mama la copil este mare, OMS recomandă vaccinarea împotriva hepatitei B cât mai curând după naștere (înainte de 24 de ore de la naștere). Vaccinarea presupune și administrarea a 2 rapeluri (la 2-3, respectiv 6 luni de la naștere) iar administrarea schemei complete de vaccinare oferă o protecție de 95% și cu durată de cel puțin 20 de ani împotriva hepatitei B.

Virusul hepatic B se transmite de la o persoană infectată prin sânge și produse din sange, salivă, spermă, secreții vaginale, lichid amniotic, alte fluide corporale. La nou-născut transmiterea poate avea loc fie vertical, de la mama infectată la copil, în timpul sarcinii sau al nașterii, fie prin intermediul contactului nou-născutului cu sângele matern infectat. Virusul hepatic B este de aproximativ 100 de ori mai infecțios decât virusul HIV.

Riscul de hepatită cronică este cu atât mai mare cu cât infectarea are loc la o vârstă mai mică, 90% dintre copiii infectați la naștere devenind purtători cronici ai virusului.

La nou-născut nu sunt contraindicații pentru vaccinarea împotriva hepatitei B.

Efecte secundare ale vaccinării împotriva hepatitei B la nou-născut sunt rare dar posibile: *locale* (roșeața la locul injectării, edem, indurație) sau *generale* (și mai rare – subfebrilitate, erupție cutanată, iritabilitate)